

Savaitinis Kalendorius

Lapkritis (Nov.) 1905 m.

23 k. Klemeno pop. 24 p. Jono nuo Kryžiaus 25 a. Katarinos panos 26 N. Konrado vys. 27 p. Bazilijaus 28 u. Felikso kanč. 29 a. Saturnino kanč.

Atminimo mėnuo.

Prasipilis 4 d. 3 val. ryte. Pilnatis 13 d. 6 val. ryte. Delecia 20 d. 3 val. ryte. Jaunas 26 d. 6 val. vakare.

Patėmijimai.

Maskolijoje revoliucija ir žydų skerdynės nesiliauja. Vieni stengiasi ir įieško visokių būdų nusikratyti carą, o antri — persekioja ir skerdžia žydus kuobarbariškiausiu. Tenai žydų padėjimas — kožnam vertas didžios gailos, nes juos tenai smaugia be jokio pamato, nekaltai. Stačiatikiams gatvės tamsai, naudodamiesi šia revoliucione prie valdžią sumišimū ir iš visokios netvarkos, užsitraukia „ugnio vandens“ ir, su „ikonomis“ bėgiodami, žydus kankina. Iki šiam laikui visuose Maskolijos miestuose jų išpiovė daugiau 10,000, o sužeidė per 20,000 ypatų!

Tai aziatų barbariškumas! Tai vis paskėmės caro naujos „konstitucijos“ ir laisvės, kurios tenai niekur niekas nemato. Ar sutiksi kur tokius nuoznius gaivalus, kai kad Maskolijos stačiatikiški muzikas, kuris vardan caro pasirengę ir pasikarti! Jis dzio „laisvė“ nesupranta. Jis mislija tas žodis yra da baisesniu už nagaiką. O da popų pakurstymas, vis vardan caros laisvės, tiems gaivalams drąsą suteikia, kad nekaltus žydus kankinti. Tuomtarpu valdžia netik-ką nenori toms skerdynėms užbėgti, bet da dziaugiams, kad tuo budu muzikai n'eina prie caro valdžią. Amerikos žydai simtus tuskantę dolerių nukentėjusių pasilpai jau persiuntė ir aukas da vis renka.

Amerikos lietuviai, kaip matyti iš lietuviškų laikraščių, su caro „laisvės“ ir „konstitucijos“ manifestu labai nudžiugo. Mes ir visi kiti net pasiskėdėdami apskelbėme, juog jau nors syki į Lietuvą je despotizmas trukęs. Tuomtarpu manifesto pasekmės labai liudnos, kadangi caras senoviskai liekasi Maskolijos ozokratu, o gyventojų ju zodžiams ir visokiems manifestams netikyba — gimdo visur da baisesnius brudejimus, sumišimus ir prie caro didžią neapykantą. Netikime jokiai laisvei, kolai tenai Romanovų dinastija tupėdama perė įvairius gyventojams terionis. Netikime caro prizdejimams, kolai rinkimuose bus įvykdintas abelsnis visų ukėjų balsavimas!

Lenkijoj užsėsa ant naujo „lenkmedio“, nes caras lenkų maldavimui netik neisiklausė, bet da ant viso jų krašto užtraukė kariškas tiesas ant neapribuoto laiko. Sykiu su Lenkija turi caro rustumą atjauti ir Suvalkų gubernės lietuviai, kurie stropiau darbuojasi su laisvės ideja už kauniečius bei vilniečius. Tą viską daro nauja caro konstitucija!

Mat lenkai užsėmė gauti tokią paciā autonomijā, kai kad Finlandija, bet ministrų pirmsėdis Witte apreiškė, kad jeigu Lenkijai būtų suteikta visiškā laisvė, atsikry nuo laisvės Maskolijos, tuokart panašius laisvū pareikalaut ir visos kitos tautos, iš kurių didi Maskolijos viešpatystė susidedanti. O juk duoti visiems laisvė — zenklina sugriauti Maskolijos viešpatystę. Delei tos priežasties caras lenkų reikalavimus ir

atmetė. Panašiai atsitikus, prasidėjo da smarkesnis lenkų revoliucionierų agitacijos ir laukiamo sopulingų pasekmių. Tai ką bekalbėti apie mus tėvynę? „Kelevis“ (No. 39) nežinia iš kokio šaltinio patalpines žinutę, kad Chicago lietuviai pakėlė klausimą įvykdinti kolonijā arti Tykaus okeano. Pagalios pridiuria: „Jeigu Chicago lietuviai būtų tokie sumanūs, tai seniai būtų tautiškais darbais atsizimėję. Ant revoliucijos aukų iš tē labai maži matyt, ...“ Ve kur patriotizmas! Ir da koks didis! Liginai p. Rutkus giriasi su savo „didžiai“ neklaidingu socializmu.

„Kelevis“ regis reikalauja paaiskinimū apie lietuviškā kolonijā, todėl malonės perskaityti šiame numeryj „Koko“ tilpusi straipsni po antg: „Pasargos lietuviško komiteto „Zinyčia“, tai to visko ir užteks, bet kas lytisi Chicago lietuvių darbštumo tautiškuose reikaluose, tai kiba jau „Keleivio“ bostoniečiai visuomet stovės užpakalyj cikagiečių. Nereik perdaug teip svajoti apie savuosius ir nereik perdaug žeminti kitų lietuviškų kolonijū lietuvius. Tik jau tie „patentuoti“ lietuviai ir panegirikai. Numeta penkis centus revoliucijai — na tai ir tautiškas darbas! Juk „Kelevis“ tur žinoti, kad yra svarbesnių tautos reikalų už šerimą Lizdeikos su jo šalininkais.

„Vienybės“ 45 numeryj nekoksai Laisvės Mylėtojas kviečia lietuviškā visuomenę nepaisyti j Lizdeikos rėkumus del stokos jam pinigų, bet senoviskai revoliucijos reikalams rinkti aukas ir siųsti įvairiems revoliucionierams pagal savo pažūras. L. M. sako, kad ne vieni Socialdemokratai tenai propaganduojaanti laisvės ideja, bet už juos yra da daug samanesnių vyrų ir veikečių išmintingiau.

Teip tai teip, vienok toksai straipsnis Amerikos lietuviškiems socialistams daug kėblunimo gimdo. Ir istikro, ar gi vieni Socialdemokratai tenai agituoja ir ar didis jų tenai skaitlius atsiranda? Juk Socialdemokratai tik bažnyčiose moka „krikštauti“, o sodžionių laimė ar jiems rupi. Girtis nieks neužgina, bet didi gėda ir girtis be gerų darbų.

Korespondencijoj iš Collinville, Ill. („D. Viltis“ No. 44) nekoksai Pašalinis išgria kun. Šlamą už jo didį darbštumą lietuvių apšvietime. Sulgi nus su taja korespondencija Londono kai kurių lietuvių visokius tautėjimus per „Vienybę“ bei „Lietuvā“ ant miško kunigo, — tai tik reiki atsidukuoti: o tempora! Ir koksai liudnas nekurių tautiečių akyse kunigo likimas. Bet kunigo kožo vieno. Juk ir kun. Slamas Londone budamas, koks buvo tautystės didis priešas, o čionai... prielankus. Pridursime, kad kunigas abelnai apšėmė žmogus be jokios doros ir be vertės. Toksai žmogus daugiau nieko ir nežino, by tik kunigui, koks jis nebutų, plėsti šlovę. Pašalinio korespondencija liudija, kad tuli lietuviai iš dalies jau pradeda susiprasti.

Susivienijimas L. R. K. A. ant savo XX seimo, laikyto Philadelphiaje 8 d. rugsejo 1905 m., nutarė ir išleido šv. Pašalinio korespondencija liudija, kad tuli lietuviai iš dalies jau pradeda susiprasti. Susivienijimas L. R. K. A. ant savo XX seimo, laikyto Philadelphiaje 8 d. rugsejo 1905 m., nutarė ir išleido šv. Pašalinio korespondencija liudija, kad tuli lietuviai iš dalies jau pradeda susiprasti. Susivienijimas L. R. K. A. ant savo XX seimo, laikyto Philadelphiaje 8 d. rugsejo 1905 m., nutarė ir išleido šv. Pašalinio korespondencija liudija, kad tuli lietuviai iš dalies jau pradeda susiprasti.

gražumu susitakė „Susivienijimas Lietuvių Amerikoje“ su „Susivienijimu Lietuvių Rymo — Katalikų Amerikoje“. Abiejų pusių reprezentantai susivėjo Readingtono viešnamyje, Wilkes Barre, Pa., ir po ilgų derybų sutiko taikintis šiomis išlygomis: čarteris, pečetis ir veliava liks „S. L. A.“ ir „S. L. A.“ pinigais gaus \$300.00 nuo „S. L. R. K. A.“ Sudo kaustus abi pusės užsimokės.

„S. L. A.“ reprezentavo šios ypatos: M. Valentiničius, J. Paseckas, V. Ambrazevičius, J. Banys ir A. Tabaras (vietoje P. Birstono). Reprezentantais „S. L. R. K. A.“ buvo: kun. V. Kudirka, K. Radzevičius, A. Danisevičius ir J. Kasulaitis.

Reikalas mokyklų.

Įvairiomis pusėmis atjaudiamos mokslo reikala. Suprantame, aiskiai, kad be to jau šiandien negalime apsieiti. Pasiziurom į aukas, kurias nuolat dedam ant geidžiama ateties aukurio. Ziuruome į tuos paskutinius lašelius spēkų ir matome, dumai veju pučiami sklysta įvairiomis pusėmis ir reik nustoti ir manyti, iš kurios pusės geidžiama mums malonės pražibės. Tą viską geriausiai suprantame. Bet mokyklų tamsybėje pradėti. Tiek laiku mylimais vaikais tos tamsybės buvę. Per tiek amžių po jos letena prisielgti. Apsamanoj jos pelėsias augščiaiu aki. Ir teip, prie tamsybės priparatome, kad jau prizadame jos vergais, iš liuosoro, ant toliaus pasilikiti. Nors išcūlpė mums meilę prie tėvynės iš mūsų krutinių, nors atausimomumyse artimo meilę ir visą žmoniškumą, galima sakyti, išnaikino — mums vis gerai.

Atlipome prie liepto galo. Pasirengę esame, kad ir kirmino gelu, užgauti artimą ir vis kuoskaudžiau. Ir tylyme — nenorime tai tamsybei, kuri mums teip kankina, išaukti kovą.

Užgirdę vardą „mokykla“ net dantimis griežiame, kadangi žinome, juog mokykla — labai priešinga tamsybei. Mes sykiu su tamsybe pasirengę prieš mokyklą kariauti ir gal nesigaligtum, atsitikus reikalui, ir savo kraują pralieti.

Tukstančius įrankių surandame priešais mokyklą, kad tik giliaus tamsybeje paskęsti į pat dugną, iš kurio išėjimas oi yra labai slidus.

Mokyklai pinigų nėra, nebus jos kam lankyti, o kas blogiausiai — neturime mokytojų! (?) Paskutinis ginklas, vos užgimes, — teip prastas, kad neužsimoką burną ausinti jo išrisimui.

Mes, lietuviai, visada nelaimingi. Tik tuokart mes užtėmijame klaidą, kada patarstojai mums blėdį padaro. Kadanors suprasime mokyklų reikalą, bet ar nebus vėlu? Paantrinkime priežodį tikrai lietuviškā: „Laikas trumpas, pavojus — art!“

Todėl dabar visi išvien, peptis su petimi, smaugkime tvirtą sprandą tamsybei! Pradėkime darbą, kurio vaisiai galėtų siekti toliau, negut pati mūsų mislis. Tai bus vainikas, ant mūsų raiškėjo, kaipo ženklas mūsų pasisventimo. Vainikas žibės per amžius, nes nei smarkys, nei edanėsis rudys, nei baisesiausios audros jo nesunaikys. Tik, lietuviai, jį darbą? Mokykla — mūsų išganimas. Simanas.

IS AMERIKOS.

PO 4 valandų atgijo. CLEVELAND, O. Ligonbuty Mount Sinai neseniai buvo sekantis atsitikimas. Dėrbininkas E. Schilling, gyvenantis prie Weymer gatvės, apgaravo gazu, kurį tuojaus nugabeno į ligonbutį. Ligonbuty pasirodė, kad tasai dėrbininkas jau buvo negyvas.

Po pritaikymui priemoniskio kvėpavimo per 30 minutų, juokunas buvo visiškai užšalęs ir širdis neplakė. Potam liekoriai jam įkrito petį ir įtrėskė gyduolių, vadinamų „a-trenaliu“. Vienas liekorius tuomtarpu mesingavo širdį, o kitu du darė jam priemoniskā kvėpavimą. Per tris valandas liekoriai darbuosė, pagalios „miręs“ pradėjo kvėpuoti. Po kelių valandų jisai pašoko nuo lovos ir vaikščiodamas po kambaryj prabilo: Ar aš istikrų miriau? Ne, nežinojau iki šiam laikui ir bučiau miręs, net man šalta darosi apie tai misliant.

Revolucija naudinga.

NEW YORK, N. Y. Kaip kam Maskolijos revoliucija labai naudinga. Štai milijonierus J. D. Rockefeller gana gerai uždirbo milijonų. Reik žinoti, kad Maskolijoj revoliucionierai sunaikino daugybę naftos rafinerijų ant Kaukazo. Tokiu budu iš Amerikos nafta išvežimas pasididino. Naftos trusto akcijos pašoko ant 50 proc. Standart Oil kompanijoj Rockefeller turi 60 proc. akcijų. Jo visos akcijos 23 spalij turėjo vertę 402,000,000 dol., o po 6 dienų tos pačios akcijos išnesė vertę 418,000,000 dol. Tokiu budu Rockefeller tik per vieną savaitę uždirbo grynų 16,000,000 dol.

Indiana Harbor, Ind.

Vos tik keturi metai prasliko kaip šis miestelis turi savo pradžią. Dabartiniam laikme miestelis eina vis didyn, žmonės stato namus, o delto ir darbų čionai užtektinai. Kas atvažiuoja iš kitų miestų gali darbą gauti veikiai, nes čionai atsiranda trys didelės geležies dirbtuvės ir viena didi cementinė. Lietuvių atsiranda jau diktokas burelis, nes sustėvė net dvi lietuviški draugysti: viena draugystė pašėlinė po vardu sv. Pranciškaus penkių žaidų, o antri — Pasilinkšminimo Lietuvių Klubas.

Šv. Pranciškaus draugystė

likosi įkurta 1 d. rugsejo šio meto. Antsyk prie dr-stės prisiaršė 25 sanariai, o šiame laike atsiranda jau daugiau 40 sanarių.

Apkalbama draugystė

5 d. lapkričio buvo parengusi pirmą savo metinį balij ir pirmu sykiu lietuviškā balij šiam miestui. Lunksmas vakarėlis atsbuvo p. Step. Šerpe-tauckio salėj, po num. 3480 Guthrei gatvės. Norints diena buvo ukonata ir beveik užgulė badas, prasidėjo tarp gyventojų vieno ant kito užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi. Buryrs plėšikų dienomis ir naktimis ant kaimų ir miestelių užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi. Buryrs plėšikų dienomis ir naktimis ant kaimų ir miestelių užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi.

Visi lietuviai draugystei

didžiai dėkavoja už jos atsidimį šiame naujame miestelyj ir už jos parengimą puikaus lietuviško vakarėlio ir baliaus. Nes šiandien ir mes jau prieš svetimtaučius pasirodėme kuom esame ir pagarsinome tuomi savo tautos brangų vardą visiems miesto gyventojams ir visi pamatė, kad ir lietuviai nesnaudžia tautiskū snaudū liu, bet atpėnė-gyvoja su visomis kitomis augstesenėmis tautomis.

Norints baliaus diena

kaip sakiau lietuvis lijo, bet lietuviai visi su dziaugsmu skubiniuos ant pirmo čionai lietuviško vakaro. Tai-gi lai bunie lietuviams didi už tai padėka, nes kur yra vienybė — ten bus ir galybė, ir nauda, ir dziaugsmas. Manding šv. Pranciškaus draugystė nuo baliaus turės gerą pelną, nes jaunuomenės buvo daug. Ir kaip jau būtų kad ant tokio vakaro mūsų jaunuomenės n'eitų. Kam-gerai mergaitės, mūsų gražioji lytis turėtų šypotis prieš svetimtaučius!

308 Stanlon ave., ant savo kiemo pastatė ir su iškilmybėmis atidengė velnio paniklę ir viešai apreiškė, kad netikėjęs j Biblijā (šv. Raštā), nesaitik velnias skelbįas gryną teisybę. Minios žmonių renka si prie drožėjo namo ir velniū nori sunaikyti, bet policija sergėti dieną ir naktį. Į tą reikalą turės įsimaityti miesto valdžia ir dvasiskija.

Girtybės pasekmės.

LATROBE, Pa. Kunigui Shea laikant dievmaldystę katalikiškoj bažnyčioj Brandevile, nekoksai Jan Kawarski, regiai girtas, bažnyčioje pradėjo rėkauti, o kad kunigas norėjo jį apmalšinti, nekadėjęs Kovarski kunigui uždavė smugį peiliu. Ant laimės tik biskip kunigū sužeidė. Dabar Kovarski savo nedorą darbą turės ilgai apraudoti.

Amerikoniškā kultūra.

BAINBRIDGE, GA. Į čionykštį kalėjimą įseveržė žmonių minia ir išsitėmpė ant gatvės nigerj Goodman. Mat jis prieš keles dienas buvo nužudęs tulā nigerj ir pašovęs šeriffą, norint jį areštuoti. Minia nigerj priiršo prie medžio, o paskui sautuvais kaip sieta suskylejo. Apskaitoma, kad jis gavęs suvirš 1,000 kul.

Korespondencijos.

Indiana Harbor, Ind.

Vos tik keturi metai prasliko kaip šis miestelis turi savo pradžią. Dabartiniam laikme miestelis eina vis didyn, žmonės stato namus, o delto ir darbų čionai užtektinai. Kas atvažiuoja iš kitų miestų gali darbą gauti veikiai, nes čionai atsiranda trys didelės geležies dirbtuvės ir viena didi cementinė. Lietuvių atsiranda jau diktokas burelis, nes sustėvė net dvi lietuviški draugysti: viena draugystė pašėlinė po vardu sv. Pranciškaus penkių žaidų, o antri — Pasilinkšminimo Lietuvių Klubas.

Šv. Pranciškaus draugystė

likosi įkurta 1 d. rugsejo šio meto. Antsyk prie dr-stės prisiaršė 25 sanariai, o šiame laike atsiranda jau daugiau 40 sanarių.

Apkalbama draugystė

5 d. lapkričio buvo parengusi pirmą savo metinį balij ir pirmu sykiu lietuviškā balij šiam miestui. Lunksmas vakarėlis atsbuvo p. Step. Šerpe-tauckio salėj, po num. 3480 Guthrei gatvės. Norints diena buvo ukonata ir beveik užgulė badas, prasidėjo tarp gyventojų vieno ant kito užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi. Buryrs plėšikų dienomis ir naktimis ant kaimų ir miestelių užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi.

Visi lietuviai draugystei

didžiai dėkavoja už jos atsidimį šiame naujame miestelyj ir už jos parengimą puikaus lietuviško vakarėlio ir baliaus. Nes šiandien ir mes jau prieš svetimtaučius pasirodėme kuom esame ir pagarsinome tuomi savo tautos brangų vardą visiems miesto gyventojams ir visi pamatė, kad ir lietuviai nesnaudžia tautiskū snaudū liu, bet atpėnė-gyvoja su visomis kitomis augstesenėmis tautomis.

Norints baliaus diena

kaip sakiau lietuvis lijo, bet lietuviai visi su dziaugsmu skubiniuos ant pirmo čionai lietuviško vakaro. Tai-gi lai bunie lietuviams didi už tai padėka, nes kur yra vienybė — ten bus ir galybė, ir nauda, ir dziaugsmas. Manding šv. Pranciškaus draugystė nuo baliaus turės gerą pelną, nes jaunuomenės buvo daug. Ir kaip jau būtų kad ant tokio vakaro mūsų jaunuomenės n'eitų. Kam-gerai mergaitės, mūsų gražioji lytis turėtų šypotis prieš svetimtaučius!

Garbė lai bunie draugystės sanariams už parengimą tokio vakaro, ant kurio nebuvo jokių vaidų ir nesutikimų. Tegul paskui juos seka visi mūsų broliai, o mūsų tėvynė Lietuva bus gyva.

Dieve jiems padėkie. Juoz. Balciunas.

ZINIOS IS PASVIECIO.

Turkijos sultono rumuose vėl užviešpato šventa baimė. Štai ant priemiesčio Perabū buvo pasikėsinimas su pragara masinų pagelba. To atsitikimo paaiskinimū jokių nėra kadangi sultonas liepęs visus tame dalyke telegramus sukonsfiskuoti.

Kinuose kaskartas vis labiau auga neapykanta priešamerikoniskū misionierius. Nesenai kinai išždė misionierius Lien-Čan. O šiame laike telegramais pranesama, kad kinai užpuolė ant amerikoniškos misionijos Tsung-San ir paveržė perikrikštūtas kinietes, kurias potam nubaudė po 200 rykščių kožnai.

Jungtinij Valtijų karės ministeris Taft buvo važinėjęs peržiurėtū darbūninkų padėjimo prie kasino perkaso Panama. Taft dabar sugrįžęs pasakija, kad tenai darbūninkų padėjimas yra labai geras ir visur viešpatuojanti tvarka. Ministeriui — viskas gerai, kad niekad nebuvo apsilvėkęs darbūninkų padėjimu. Turėčiams visur viskas gerai.

Tulas Paryžiaus dienraštis rašo, kad caras rengiasi atilankyti Italijos karalių Romoje. Caras garlaiviu atvykęs į Neapolį ir iš tenai nusiduosės stačiai Kvirinalau, o iš tenai į savo ambasadoriaus rumus, o potam neaplankęs popiežiaus iškeliausės. Maskolijos ir Italijos policija jau iš laiko trusiantai apsaugoti carą ypatą.

Is Berno ir Lucerno pareina žinios, kad Šveicarijos p. yra prasidėjusi tikroji žiema. Temperatura nupuolusi žemiau 0 ir ant kalnų bei pakalnėse riosga daugybė sniego. Ankstyva žiema — gyventojams didelė nelaimė. Nes vaisiai nuo medžių da nesurinkti, o tuomtarpu medžiū šakos nuo sniego linkta.

Ispanijos pietinėse provincijose, kuriose ant žmonių užgulė badas, prasidėjo tarp gyventojų vieno ant kito užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi. Buryrs plėšikų dienomis ir naktimis ant kaimų ir miestelių užpuolimai ir plėšimai, tankiausiai užsibaigianti mirtimi.

Madridio dienrašciai rašo, kad tenai policija suareštavusi du anarchistus: prancūzų ir ispaną. Jūdviųj areštavimą išaukė Prancūzijos konsulato slaptingas agentas. Pas suareštuotu nerado jokių ginklų, vienok juodu kalėjime užlaikė ant neapribuoto laiko.

Is Bucharesto rašoma, kad ant Juodųjų marių vėspatauja grynā anarchija. Ant marių užpuolėtinėjimai vis platinasi, o maskoliški laivai tam negali užbėgti, nes turi saugoti savo: nustus ir armotų kulkomis, paleistomis j darbininkus miestuose, garsinti carą konstitucija.

Ispanijos karalius Berlyną jau apledo ir nuvyko į Viennā, neradęs Berlyne širdžiai jokio suraminimo. Vienoje gal patiks j didesnelė laimė, nes Berlyno kunigaikščitės labai koketkos. Is Romos rašoma, kad profesorius Sogliani išnykusio miesto Pompėjos iskasimūse tuloje viljėje surado molingā liampā nuo 70 metų po Kristui, ant kurios buvo kryžius rastūpiais papuoštas. Is to suradimo pasirodo, juog 79 m. tenai jau buvo krikščionys.

In kur eini Viešpatie?

Appijos keliu, Kampanijos lygumų linkon, slinko dvi ypati.

Tai buvo Nazarius su Apaštalu Petru, kuris apleidęs Rymą su kankinamais krikščionimis ejo kur kitur. Saulėtekyj dangus išpradžij pamėlynavo, o paskui kaskartas pradėjo balsti. Matomai saulės tekėjimas artinosi. Medžiai su sidabriniais lapeliais, balti vilijū mūrmali ir vandentraukių bokštai iš nakties pavėsiu išlindę dziaugėsi. Mėlynas dangus išbalo, o paskui paraudonavo, taršiau, aukso apsilėjo. Potam saulėtekyj užgimė neapsakoma šviesa, kuri Albano kalnus aplinkui apliejo, net lilijos tų augančių pradėjo juoktis.

Šviesa atsimušė j drebančias ant medžių lapu rasas. Miglės pradėjo retėti ir apielėkė vis aiskiau po žmogaus akim skleistis. Jau visur buvo šviesu. Kelias buvo tuščias Sodiečiai rengdamiesi vežti miestan daržoves, matomai, da nesėjo su savo vežimėliais iš namų iškeliauti. Nuo akmeninių plytų, kuriomis net iki kalnų viškėlis buvo išklotas, tykumoj buvo girdimas gudus medijū sandalų atbalsis.

Paskui saulė per kalnų skiauturę pražiūrėjo ir spinduliai apaštalui j akis atsimušė. Tačiau saulės šviesa Apaštalui pasirodė per keista, kadangi saulės šviesos ratas vietoj keltis augstyn j augstyn, slinko viškėliu j linkon.

Tuokart Petras susilaikęs tarė: — Matai tą šviesą, kuri prie musu prisiartino? — Nematau nieko, — atsakė Nazarius.

— Kokia tai ypatą su šviesybe artinas. — Vienok jie du žingsniū atbalsio jokio negirdėjo.

Aplinkui viešpatavo tyla. Nazarius tik matė, kad tē toli medžiai, tarsi, kenō ranka judinami drėboje ir šviesa aplinkui vis didinosi. Ir jis bepertrukio j Apaštala pradėjo žiurėti.

— Rabbi! kas tau yr? — susuko Nazarius su nuosteba.

O š Petro rankų pakelevinga lazdelė iskrito ant žemės, pradėjo jis stačiai prieš save žiurėti, lupas atvėrė, ant veido apreiškė nusidvijimas, linksmybė. Umai parpuolė ant kelių ir, ištiesęs rankas augstyn, susuko: — Kristau! Kristau!... Ir pradėjo bučiuoti žemę, tarsi, kenō tai kojas.

Tyla ilgai traukėsi, paskui išsigirdo senelio Apaštalo proverkms balsas: — Quo vadis, Domine?... [kur eini Viešpatie.

Nuo D-tės Lietuvos Sunų, Chicago, Ill.

Nedėlioje, 19 d. lapkričio, draugystė Lietuvos Sunų apvaikščiojo 10 metų sukaktuves ir išvyniojimą savo tautiskos veliavos. Apie 24 val. po pietų, tautiskos draugystės: Lietuvos Sunų, Simano Daukanto, Liuosybės, Teisybės Mylėtojų, Apšvietimo Brolij ir Gvar. D. L. K. Vytauto, iš susirinkimū salij susirinko ant kertės 33-čios ir Auburn gatvių, iš kur prasidėjo paroda gavėmuis su muzikos puikioje tvarkoje. Apėjus keles gatves, nuejį j Freiheit Turner salę, 3417 S. Halsted st., kur prasidėjo apvaikščiojimas. Lietuvos Sunų dr-stės prez. V. Vabalas, paaiskėjęs susirinkimuis mieri j apvaikščiojimo, paprašė ant kalbėtojaus p. A. Rudauckā, kuris išvyniojimą pasveikino, aiskino j ant jos išsiuti ženklai reiskia ir pati veliava, ir pridurė, kad visi turim gerėtis netik puikia ve-

liava, bet dar priminė, kad jį padirbo musų tautiečių lietuviškaitė T. Andriusėvičaitė. (Veliava mėlyno su baltu šilko, ant vienos pusės rantom šilku išsiutas žirgvaikis, ant antros — sumintos ramos, tarp rankų žydzinti lejla. Viena ir antra pusė papuošta rantom šilku išsiutomis puikiomis kvietkomis, lauromis ir atsakancias parašais.) Potam buvo sekanti kalbėtojai: pp. J. Haight, Fr. A. Golubickis, St. Pocevič, F. Bradcholis, J. Varkalo, A. Alginavicius, A. Bijanskas ir J. Jančanskis. Visi kalbėtojai buvo ramūs, kalbėjo apie pagerinimū buvio, ateitį, apie vargus musų motinos Lietuvos, šiadieniskā padėjimū Rusijoje, kokiū budu išsigelbēt nuo vargų ir išgelbēt musų tėvynę. Turprakalbų choras Dr. V. Kudirkos Gieem. Dr-stės padainavo porą dainučių, kurios labai užganėtino, nes klausytojai pliojimu ranku išaukė atkartoti. P. K. Kabasinskienė artistiskai padainavo solo „Atsivėikiminas su Alpais.“ J. Bijanskutis ir M. Bijanskutė ant fartinapijo žaidė dueta.

A. Kabasinskutė, mažą mergaitę, pasakė puikią deklamacijā, kurios kiekvienas žodis ir nudavimas kiekvienam j širdj krito, ypat tada kada priminė musų tėvynę, jos kalnus, upes, miškus ir tt., tas užėmė labai publika, o pabaijus jai, publika parodė užganėdinimā ranku pliojimu.

pp. K. Mozorevič, K. Gugis, J. Ilgudas ir J. Girijotas (kvartetas) puikiai padainavo „Sugryžimas“. Savo kalboje, kalbėtojas p. J. Varkalo paaiskino apie vargingā šiadieniskā padėjimū Lietuvoje, ypat ty kurie kovoja už laisvę, taigi mes negalėdami kiti kuom pgelbėti, tai nors gelbėkim centais, kurie tenai jiems yra r-ikalingi. Ant to paraginimo pora moterų ir mergunų pėgė pasusirinkusius, surinko viso 19 dol. 35 c., kuriuos pasučiūcime revoliucionierijū iždinkui Dr. J. Šliupui.

Pasiabigus prakalboms prez. V. Vabalas, padėkavojo visiems susirinkusiems, draugystėms, Dr-stei Dr. V. Kudirkos už padainavimą ir visiems emusiems dalylymū apvaikščiojime.

Ant to užsibaigė apvaikščiojimas, o po apvaikščiojimo buvo balius.

Kaip ant apvaikščiojimo, teip ir ant baliaus susirinkusieji paveikslingai užsilakė.

J. Aleksandravič, Apvaik. sek.

Ant pardavimo. ANT PARDAVIMO geras kartojimas dar visaiskai nedaug naudotas, paridioda delto, kad vyriū numras, man nereikalingas. Atsisaukite pas: Petronėlė Popkevilciene (47) 783-33 st. Chicago, Ill.

PIGIAI ant pardavimo Buczeris ir Grosner su visais pritalymais: lietuviū seniai išdirbtas, apygardojtas lietuviū norinti pirkti tegul atsisaaukia tuojaus, nes avininkas nori važiuoti į seną kraują. Atsisaukite pas: W. Walentynowicz (30-23 st. Melrose Park, Ill.) (48)

ANT PARDAVIMO buczeris ir Grosner su visais pritalymais: lietuviū seniai išdirbtas, apygardojtas lietuviū norinti pirkti tegul atsisaaukia tuojaus, nes avininkas nori važiuoti į seną kraują. Atsisaukite pas: W. Walentynowicz (30-23 st. Melrose Park, Ill.) (48)

ANT PARDAVIMO buczeris ir Grosner su visais pritalymais: lietuviū seniai išdirbtas, apygardojtas lietuviū norinti pirkti tegul atsisaaukia tuojaus, nes avininkas nori važiuoti į seną kraują. Atsisaukite pas: W. Walentynowicz (30-23 st. Melrose Park, Ill.) (48

